

Teeltadvies: watergift

Kent elke teler zijn irrigatiesysteem?

Het is inmiddels zomer en telers moeten veel water geven. Er wordt soms extra veel gegeven om de onregelmatigheid op te vangen van het irrigatiesysteem. Eigenlijk moet de irrigatie worden aangepast aan de weer- of groeiomstandigheden, maar te vaak hoor je nog dat het niet kan. Jammer, want de pH aanpassen lukt zo niet en de EC op de dag aanpassen ook niet. Daarmee blijft de groei achter en dat moet toch irriteren? Dus de vraag is of de teler zijn irrigatiesysteem kent.

Een teler kan zijn eigen watergeefstelsel gemakkelijk zelf meten. Ter illustratie een bescheiden meetprotocol. Een leuk karweitje voor een middelbare scholier die net is geslaagd en onderzoekend is ingesteld.

Stel op een mooie dag een goede EC verlaging in (0.5 mS/cm) van een aantal beurten en kijk wanneer het de druppelaars bereikt. Dat duurt een aantal beurten. Dat aantal beurten is waardevolle informatie, maar ook of dat op alle plekken gebeurt. Meet daarom niet op één plaats, maar op meerdere plaatsen; eigenlijk op 20 tot 40 plekken. Vergelijk het maar met een monstername voor nutriëntenonderzoek.

Vang na iedere druppelbeurt het water op in een potje of flesje en meet de waarde met de EC-meter. Noteer de EC en bekijk na welke beurt de verlaagde EC is aangekomen en of de verlaging overeenkomt met de ingestelde waarde. Vergelijk alle uitkomsten en trek vervolgens zelf de conclusie.

Geerten van der Lugt

Adviseur gewas, water en plantenvoeding